

چکیده

سلسله چشت یکی از سلاسل متداول چهارگانه طریقت در شبه قاره به شمار می رود و نسبت به دیگر سلاسل حایز اهمیت بیشتری می باشد. ملفوظات نویسی در این سلسله طریقت از دیر باز برقرار بوده است و حدوداً تمام بزرگان و اولیاء معروف این سلسله ارشادات و گفته های خودشان را در صورت ملفوظات به یادگار گذاشته اند. موضوع تحقیق بنده بررسی محتوایی «دلیل العارفین»: ملفوظات خواجه معین الدین چشتی است. دلیل العارفین شامل مجموعه ملفوظات حضرت خواجه معین الدین چشتی است که از عارفان بزرگ چشتی هند در قرن ششم و هفتم می باشد. ملفوظات وی توسط یکی از شاگردانش به نام حضرت خواجه بختیار کاکلی که شاگرد شایسته حضرت خواجه معین الدین چشتی بود، نگاشته شده و گردآوری شده بود. درین تحقیق سعی بر این بوده است که معرفی این ملفوظات، ویژگی های سبکی و محتوای کتاب را مورد بررسی قرار بدهیم. به همین خاطر بنده درین تحقیق نه فقط واژه های زبان، اصطلاحات عرفانی، روش نگارش را مورد تحقیق قرار داده است بلکه پیشینه ملفوظات نویسی در این سلسله و شرح احوال عارفان بزرگ و معروف این سلسله را نیز به میان آورده است. در آخر نقش مهمی این ملفوظات در جامعه شناسی را نیز بیان نموده است.

موضوعاتی که در ملفوظات نگاشته شده اند بدون شک برای تربیت انسانها و مخصوصاً مسلمانان واقعاً حایز اهمیت می باشند. حضرت معین الدین چشتی تمام موضوعاتی که از نظر دین مبین اسلام لازم بودند روی آن صحبت کرده و روش درست زندگی کردن را به مسلمانان شبه قاره آموخته است.